

XCHL.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Invaliditets- og Alderdomsunderstøttelse.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 15. Marts 1918).

Lovforslaget, der blev forelagt i Folketinget den 19. December 1917, indbragt af fire Socialdemokrater, og som var til første Behandling den 17., 18., 22. og 23. Januar (Folketingstidende Sp. 2506—2711), er saavel i Grundtrækkene som i Enkelthederne, kun med nogle af Udviklingen foranledigede Ændringer, i Overensstemmelse med det Lovforslag, der blev fremsat af Ravn, Rørdam, Stauning og Th. Sørensen i den Kommission, som blev nedsat ifølge Lov af 27. Marts 1903, og som afgav Betænkning i December 1914.

Udvalget har i en Række Møder underkastet Forslaget en udførlig Behandling.

Et *Flertal* (Ivar Berendsen, Borgbjerg, Bresemann, H. P. Hansen [Sorø Amts 3die Valgkreds], P. E. Hansen, N. P. Nielsen, Nøhr, Rørdam og Wilmann, er enedes om at indstille Lovforslaget til Vedtagelse med nedenstaaende, ikke principielle Ændringer.

Fra alle Sider erkendes det, at der i dansk social Lovgivning findes et Hul, som snarest bør udfyldes. Vi mangler en Invaliditetslovgivning. Men medens man fra visse andre Sider ønsker en tvungen Forsikring med Bidrag fra de forsikrede selv, staar Udvalgets *Flertal* paa det Stand-

punkt, at Invaliditetshjælpen lige saavel som den hidtil gældende Alderdomsunderstøttelse og Ulykkesforsikringen bør være vederlagsfri for dem, den bliver til Del, men som jo i øvrigt maa fyldestgøre de opstillede Betingelser.

Man kunde under Hævdelse af Princippet om Vederlagsfrihed tænke sig Invaliditetsunderstøttelsen gennemført paa forskellig Maade, f. Eks. i Forbindelse med Ulykkesforsikringen. Med Hensyn til Understøttelsens Takster og disses Forhold til Indtægtsgrænsen kunde der ogsaa tænkes andre Veje end den foreslaaede med Minimumstakster. Udvalgets *Flertal* er imidlertid enedes om under de forhaandenværende Forhold at gaa den af det ovennævnte Kommissionsmindretal anviste Vej, altsaa om at gennemføre Invaliditetsforsikringen i Forbindelse med en Revision af den bestaaende Alderdomslovgivning.

Af de stillede Ændringsforslag gaar de to første ud paa at stille Landkommuner med en vis bymæssig Bebyggelse lige med Købstadkommuner, hvad Understøttelsens Højde angaar. De to andre Ændringsforslag tager Hensyn til bestaaende praktiske Forhold.